

میلعلو وه

ن آس اسار بل معو و فیللکت هرت فرعم موزل

موسد سلجم - 1426 کرابملا ناضمر - یلامث هزمحوبا یاعد حرشد

تانابید

ی نار هط ی نلسدن سحمدمحم دبسد جاد الله تیا
هّ رساللس دق

مِجْرَلًا نِاطِيْشَلًا نِمَ لِلّٰهِ اِدُوْا
 مِجْرَلًا نِمَحْرَلًا اللّٰه مَسْبِ
 دِمَحْم مَسَاقَلِيْ بَا اَنْبِيْن وَاَنْدِيْسِيْ اِدُوْا اللّٰهِيْ اَلْدُو
 نِيْدِلَا مِوِيْ لِيْ نِيْعَمَجَا مِهْدَا عَا اِدُوْا اَنْعَلَلَا وَا نِيْر هَا طَلَا نِيْبِيْطَلَا هَلَا اِدُوْا

**نِ كَا سِد وَا كِتَلَا دِيْ لِيْ كِ نِمَقِيْ تَاوَا اَنَا وَا كِيْلَا اِيْ عِيْقَشِ كَلَا اِيْ بُد وَا كِيْلَا اِيْ لِيْ كِ اِيْ لَاوَمَا اِيْ تَفْرِعَمَا
 اِيْ كِتَا عَا قَشِ اِيْ لِيْ اِيْ عِيْقَشِ نِمَا**

اِيْ وَسَهِيْ نِمَ عِيْقَشِ وَا هِيْ نِمَ تَبُد وَا تَسُوْتَرِب وَا تَسُوْتِيْ وَسَهِيْ نِمَ لِيْ كِ ، نِمَ اِيْ لَاوَمَا اِيْ ، نِمَ تَخَانَشِ
 تَسُوْتِ

نِ اَسْنَا رِبِ تَفْرِعَمَا رِيْثَاتِ

تَفْرِعَمَا هَكِيْ سَكِ . دِرُوْا اِيْ مَ اَز تَلَا نِ اَسْنَا اِيْ رِبِ تَفْرِعَمَا هَكِيْ دَشِ ضِرْعَا اَقْفَرِ تَمَدَخِ هِتَشَدِكِ بَشِ رِدِ
 هِتَشَادَنِ تَخَانَشِ نِ اَسْنَا اِيْ تَقُوْ اَتِ . تَسَا نِيْ يَفَانَتَمِ نِيْ دِمَجِ نِيْ . دِرُوْا اِيْ نِ وِرِيْ دِ مَ اَز تَلَا زَا اِرِ دُوْخِ دَنَاوَتِيْ مَ دِرَادِ
 لُوَا زَا اِمَ بُوْخِ : دِنِيُوْگِيْ مَ اِهِيْ ضَعْبِ . دِنِكِيْ مَ قَرَفِ وَا فِيلِكْتِ تَشَادِ تَخَانَشِ رِگَا وَا دِرَادِ فِيلِكْتِ كِيْ دَشَابِ
 زَا بُوْخِ ، [دِرُوْا اِيْ مَ اَز تَلَا تَفْرِعَمَا هَكِيْ] تَسِيْزِ رُوْطِنِيْا رِگَمَا ! دُوْشَنِ لِ كَشَمِ نِ اَمِرَاكِ اَتِ مِيْنِكِيْ مَ اَدِيْپِ تَخَانَشِ
 اِيْ مَ مَدْرَمِ دِيَا هِدِيْ . [دَشَابِنِ مَ هِيْ مَ اَز تَلَا اَتِ] مِيْوَرِيْ مَ مَهْفَلِ اَبِنْدِ هِيْ لُوَا زَا ، مِيْوَرِيْ مَ مَنِ بِلَطَمِ لِ اَبِنْدِ هِيْ لُوَا
 وَا رَاكِيْ سِرِيْپِيْ مَ اِيْ تَقُوْ ، دِرَادِنِ اِيْ رَاكِ وَا تَابِيْ سَكِيْ نَادِيْ مَ اَتِ !؟ اِيْ سِرِيْپِيْ مَ اِرِ هَلْتَسَمِ هِيْ اِيْ رِبِ اَقَا : دِنِيُوْگِ
 هَكِيْ اِيْ تَقُوْ ، دِرَادِنِ اِيْ رَاكِ وَا تَابِيْ سَكِيْ نَادِيْ مَ اِرِ مَكِدِ اَتِ . رِگِيْ دِنِيُوْگِيْ مَ [رُوْطِنِيْا] مَدْرَمِ ! دُوْشِيْ مَ لِ كَشَمِ
 شِ دُوْخِ اِيْ اَجْرِدِ نَا ! تَسِيْزِ رُوْطِنِيْا ، هَلْتَسَمِ اِيْ لُوَا ! اِيْ نِكَلِ مَعِ نَا هِيْ رِگِيْ دِيَا ، دُوْشِيْ مَ لِ كَشَمِ بِلَطَمِ اِيْ نَادِيْ
 شِ دُوْخِ اِيْ اَجْرِدِ نِيْ وَا

تَا عَوْضُوْمِ زَا اِيْ خَرِيْ دِ سِ دَقَمِ عِرَا شِ حَمَا سَتِ

هَكِيْ دِنِكِيْ مَ سِ اَسْحَا نِ اَسْنَا اِيْ دِرَاوَمِ رِدِ ، تَا عَوْضُوْمِ رِبِ مَا كَحَا بَتَرْتِ وَا تَا عَوْضُوْمِ تَخَانَشِ رِدِ
 اِيْ پِ مَكِدِ نِيْا هِيْ رِگَا [اَلَا تَم] . تَسَا هِتَشَادِنِ گَنْدِ شِ اَخْشِ هِيْ اَتَمِ اِيْ لِيْخِ . تَسَا هِتَفَرِگِ نِ اَسَا وَا لِهَسِ دِ سِ دَقَمِ عِرَا شِ
 هَجُوْتَمِ رِگَا ؛ اِيْ هَدِيْ مَ اَجْنَا اِرِ رَاكِ نِيْا دِيَا دِ رِبِيْ پِ عَوْضُوْمِ نِيْا هِيْ رِگَا ، اِيْ هَدِيْ مَ اَجْنَا اِرِ رَاكِ نِيْا دِيَا دِ رِبِ
 رِ هَاطِ اِيْ تَسَا سِ جَنْ نِيْا نِيْ بِيْ دِرِگِ وِرِبِ تَسَا هِتَفَكِنِ عِرَا شِ اَمَا ؛ اِيْ شَكِبِ بَا دِيَا دِ تَسَا سِ جَنْ اَجْنِيَا اِيْ دَشِ
 عِرَا شِ اَمَا ! اِيْ نِكِ كَا سَمَا دِيَا دِ تَسَا كَا نِهِيْ شِ اَجْنِيَا هَكِيْ اِيْ دِرِكِ سِ اَسْحَا رِگَا . تَسَا هَدِزِنِ اِرِ فِرْدِ نِيْا ؟ تَسَا
 اِيْ لُوَا اَقَا !؟ اِيْ هَدِيْ مَ اِيْ هَدِيْ مَ اِرِ تَدُوْخِ سِ مُدْ اَقَا : اِيْ سِرِيْپِ وَا زَا اِيْ وِرِيْ مَ اِيْ سَكِ رِهَلِ زَنْمِ تَسَا هِتَفَكِنِ
 اِيْ اِيْ دِزِ اِرِ مَدْرَمِ بِيْجِ اِيْ دِرُوْا تَسَدِ هِيْ زُوْرَمَا هَكِيْ اِيْ لُوْپِنِ نِيْا اَقَا !؟ هِنِ اِيْ تَسَهِيْ وِيْزِ اِيْ رُوْا اِيْ مَ تَسَدِ هِيْ هَكِيْ
 دِنَا هِتَسَاوْخِنِ اِمَ زَا اِرِ نِيْا . دِنَا هِتَسَاوْخِنِ اِمَ زَا اِرِ نِيْا ! هِنِ !؟ اِيْ دِرُوْا تَسَدِ هِيْ لِ اَلْدَلِ اِمَ زَا هَكِنِيَا
 وَا لِيْخِتِ مَلَا عِرْدِ اَفِرْ صِلِ اِمْتَحَا هِنِ اِيْ يِلَا قَعَلِ اِمْتَحَا مَ هِنَا - دِهْدِبِ اِرِ هِيْ بَشِلِ اِمْتَحَا نِ اَسْنَا [رِگَا] ، هَلِبِ
 دِرِيْگِيْ مَ قِلْعَتِ شِ دُوْخِ اَبِ سَانَتَمِ فِيلِكْتِ ، اِيْ يِلَا قَعَلِ اِمْتَحَا نَا هِيْ رَابِتَعَا مَلَا عِرْدِ

اِيْلِمَعِ لُوْصَا اِيْ اِرْجَا دِرَاوَمِ

سِ دَقَمِ عِرَا شِ . دُوْشِيْ مَ مَدَادِ رِثَا بِيْتَرْتِ اِيْ لَامْتَحَا رِهِيْ [هَقْف] لُوْصَا رِدِ . مِيْرَادِ لَامْتَحَا [عُوْن] وَا اِمَ
 ؛ تَسَا مَدْرِكِ اِيْلِمَعِ لُوْصَا عِضُوْ ، دِنِكِ بَتَرْتَمِ اِرِ رِثَا تِلَا اِمْتَحَا نَا رِبِ فِرْعَا هَكِيْ فِرَاعَتَمِ رِيْغِ تِلَا اِمْتَحَا رِبِ
 اِهِنَا هِيْ - نِ هُوْ وِحْنِ هِيْ وِلُوْ - تَسَا هِدِيْسِرِنِ نِيْقِيْ هَبْتَرَمِ هِيْ اَتِ لَامْتَحَا بَا رِدِ لِقَعِ هَكِيْ اِيْ تِلَا اِمْتَحَا نَا رِبِ اَمَا
 لَا اِدِ هَكِنِيَا اَتِ . دِرُوْا اِيْ مَنِ بَا سَدِ هِيْ اِرِ اِهِنَا اَلَا صَا . دِهْدِيْ مَنِ رِثَا بِيْتَرْتِ اِهِنَا هِيْ عِرَا شِ ، دِهْدِيْ مَنِ رِثَا بِيْتَرْتِ

¹ اِيْ لَامْتَحَا مَزِ مَحُوْبَا اِيْ اَعَدِ

دنگب یراج ل صا اهنأ رب دهاوخب

تسا رهاط [هک] تسا صخشم. تسا رهاط ن اوینیا، تسه ن می ولج رد هکی بآ ن اوینیا ن لآ
دعب و دندرک رپ بآ هلول بآ زا ار فرظ نیا اهلولا زا دندما تسا صخشم. تسا رهاط مه ن آ رد بآ
مه ن. تسا تیفیک نیا هب تسه ام ل باقم رد هکی بآ فرظ نیا ریس. تسا هدمآ اجنیا رد [ن اوین] نیا مه
، تسه ما هنشست نوچ - مزاجا اب - امش روضد رد ن لآ منک مجوت میضق نیا هب تبسن ل صا مکنیا ن ودب
ن لآ ن مه کی عقوم رد. منکی م لیم اهبآ نیا زا یردق کی، تراهط ل صا و ی لمع ل صا عارجا ن ودب
نیا نوچ و دشاب سجن نیا دراد ی یلاقع لامتحا [هک] منکی م رکف [نیا هب] چیه مروخی م ار بآ نیا
ل صا!؟ دوشب تراهط هب مکد دیاب تسا تراهط ل صا هکی لمع ل صا یاضتقم هب دراد دوجو لامتحا
[م شاپ] ل ناسم نیا رکف مهاوخب [رگا] دوری م مدای ن دروخ بآ

ی یاهبط. دشل و ا بشد. دوب مدرک جاودزا ی اهللجم همرکه هردخم کی اب ی یادخ مدنب کی دنیوگی م
نیا زا رشع ی داد باب حرش رد. دوب هدناوخ رشع ی داد باب حرش و دیاقع ل و صا یرادقم کی دوب
تبدیل ها نیا مینیبب تفگ هصلاخ [دروخی م] رگید ی اج درد هب، اجنیا درد هب هنی لو تسا هدمآ بلاطم
میتفرگام هک [یرسمه] نیا، ش داعم، ش توبن، ش دیحوت هصلاخ!؟ تسا تسردش دئاقع، دئاقع رظن زا ام
؟ تسا یروج هچ مرخ لآ اب

دییامرفب میلقند و میلقع هلد ا اب ار عناصت تابثا امش: تفگ، دیدند و هدماین زونه، هصلاخ

؟ دییامرفی م هچ: تفگ [سورع]

! دییامرفب میلقند و میلقع هلد ا اب ار عناصت تابثا مدرک ضرع: تفگ

؟ دنیوگی می سک هچ هب عناصت: تفگ [سورع]

وا امش روطچی لاعتی یراب، ل و ا عناصت، عناصت! دینا ملسم امش مدرک ل ایخ ن. ببع! ببع: تفگ
؟ [دیناوخی م] زامن هک امش؟ دینکی م تابثا میلقع هلد ا اب ار

ریق ل و ا بشد میتسنادی من، تسا نامی سورع ل و ا بشد بشما میدرک ل ایخ ام اللهو: تفگ [سورع]
! تسا نامرکنم و ریکزل اوسو

تل اصا [لائم] دینکی یراج ل صا دیهاوخب ار [دروم] نیا رگا [دراد ی یاج] ی زیچ ره رخآ
ی سک تسا مدشد تفوچیه ل ا هب ات ل صا. دینکی م ش و مارف ار ی گنشست ل صا، محابا و تیلد و تراهط
میروخی م میرادی م رب ار بآ نیا آقا! هنی!؟ دشاب هتشداد رظن رد ار بلاطم نیا و دروخد ار بآ ن اوینیا
! میرادن اهفرد نیا، رگیدش یاج رسد میرانگی م

رد ل صا! تسا مدرکزل عجل ل صا فراغتم ریغ تلامتحا نیا ی ارب ار تراهط ل صا نیا عراش
هن اوید دنک یراج ل صا دهاوخب ی سک رگا! تسین یراج ل صا اجنیا رد ل صا. تسا مدرکزل عجل اجنیا
تسا ی یلاقع لامتحا، تساجزل امتحا هک تسا یراوم ی ارب میلمع ل و صا یراجا! تسا ل بخم، تسا
بابانم - هک دینکی م صرف مه هچ نیا رد و تسه اجنیا رد ی یاهچد دینادی م اعطق هک دینک صرف لائم
، ش رسد، ش تسد بڈ دراد تبوطر س اسحا هک ی یاهچد بڈ. دینکی م اهنیا و تبوطر س اسحا - لائم
رد آقاقتا و دمآ نیا، [تسا هدمآ اجکزا تبوطر نیا] هصلاخ هک تسین صخشم نیچمه اهنیا، ش تروص
دهاشم دیراد ن اتدوخ ن لآ هک ی تبوطر نیا ایآ هک دوشی م ادیب اجنیا ی یلاقع لامتحا؛ دز تسد بآ نیا
دیای م تراهط ل صا اجنیا؟ هنی ای تسا مدرک تیارسد تبوطر نیا ایآ، دراد سامت و ا بهچد نیا و دینکی م
ل و ا لامتحا ن آ رد هنی

ن آ هاگیاج و هراختسا ی انعم

بعضی ها بودند [برای هر چیزی پیش مرحوم آقا می آمدند]. مرحوم آقا می فرمودند که: «آقاجان
استخاره برای امور مهم است. آن هم دأب و دیدن بزرگان و اهل توحید بر عدم استخاره است. راه برای

این مطلب همان چیزی است که نقل کردند: انسان دو رکعت نماز استخاره بخواند و بعد از نماز صد مرتبه سر به سجده بگوید می‌نویسد: «دنک ضیوفت ادخه ابلق و اعقاو ار دوخ رما و متحرب الله ریختسا هچنآ [بلاط]. بتعنفه بلاط هه، ریخ بلاط ینعیه مراختسا. بتسا مراختسا یانعم، هانعم نیا.» مراختسا دوش دهاوخی مذت تعنفه رد ار ناسنا ریختاقوا یهاگ ادخ نوچ. دهاوخی مریخ زاناسنا یارب ادخ هک

ملاسلا هیلع قداصد ماما مراختسا

نیا - مدرک ضرع ناونع تاسلج زای کیرد مرظن هه؟ هه ای مدرک ضرع اقفر تمدخ منادی مذ یرفسد هه م‌هاوخی م: بتفگ ملاسلا هیلع قداصد ماما ش‌پیدما ش‌پیدما رفن کیه هک - تسه منهد رد ن‌لاا هک ی‌ر‌وط؟ مورن ای مورب هک دینک مراختسا مورب
نیا! هه: دندومرف ترضدی لو. تسین تیاور رد تیفیک هچ هه لاد؛ دندرک مراختسا ترضد
«تسین بوخ امش یارب رفسد

ت‌میق ربارب ود هه و دوب هدرپش دوخاب ی‌تعاضب و درک تراجتاً اقاقتا و رفسد تفر صخشد ن‌ا
هک امش اقا [بتفگ و] دما قداصد ماما ش‌پید. بتشگرپ ن‌طو هه رایسب لام اب، تخورف ار ش‌تعاضب ی‌لصا
میدما و میدرک تعنفه ام دسر ددصد لاصا، میدرک مدافتسا مه همه نیا، دما دب مراختسا دیتفگ
یدش روبجم وت و دوب هدمآ فرپ هار نیب رد هک زور ن‌لاقر دبیایم تدایم: دندومرف ترضد
ی‌مذ وت و [دنکی م‌عولط] بانفا دراد یدید یدش دنلب باوخ زای دما دوز ی‌سرب هلفاق هه مکنیا ی‌ارب
ی‌ارب مراختسا ن‌دما دب نیا؟ دش اضق تزامن ی‌سرب هلفاق هه هک [نیا ی‌ارب و] ی‌ناوخب ار تزامن ی‌ناوت
«بتسا هدوب ت‌زور ن‌ا

ورب لاد. دش ل‌طاب و ترفسد نیا، دش اضق وت زانمان کیه؟! بتسا تعنفه ی‌ارب طقف مراختسا رگم
رارق وت س‌ف‌ن‌رد هک هچنآ ای هدوب ریخ وت ی‌ارب لوپ. زیرب مه ی‌ور ار اهل‌وپ، روایه مدافتسا ربارب دص
هلصاف مه اب رتم و د، تسادج [وت زان] هک لوپ نیا؟! بتسا ریخ وت ی‌ارب تسوت اب ن‌لاا و تسه متفرگ
ود! [تسین ادج ام زان] هه: دبیوگی م‌. دیراد هلصاف مه اب هرخلا اب بختسا هدیسر مه فقس ات لاد. دیراد
!میرب م‌هاوخی م‌ ار اهینا هممه ام اقا: دنیوگی م‌ دنروای م‌رد ار محلسا، دنروای م‌رد ار وقاچ دنیای م‌رفند
نیا سپ؟! دنربی م‌ن‌رگم. دنربی م‌دنراد ی‌م‌رب ار هممه، چیه. دیراد هگزار ن‌ا [دیناوتی م‌رگا] لاد بخت
م‌زاعم رد هچ ره، هدب ی‌راد تبیج رد هچ ره اقا، دننکی م‌ دیدهت دنیای م‌؟ تسیچ دوشی م‌ هک ی‌یاهی دزد
!تسین ریخ ن‌اسنا ی‌ارب اهینا تسه مولعم سپ! هدب ی‌نکب راکهچ ی‌هاوخی م‌ ار هچ ره، هدب تسه ت‌ا

رش و ریخ ی‌قیقد ی‌انعم

ام اب و تسه ن‌اسنا اب هک تسه ی‌زیچ ن‌ا ر‌ش و تسه ن‌اسنا اب هک تسه ی‌زیچ ن‌ا؟ تسیچ ریخ
هک نامه، دراد داختا ام اب و دراد تیعم میورب مه نورید، دراد تیعم میتسشن هک اجنیمه و دراد تیعم
:دندومرف ربمغیب

ال‌عین‌اک ام ربقلای فی‌تقلانیرق *** امنای ک‌ل‌اعفن‌م‌ ا‌طیلخ ریخت

و یداد ماجنا هک ی‌پاهراک و تافصد و تاکلم ن‌ا [زان] تسه ت‌راب‌ع‌ر‌ش و ریخ: دندومرف ترضد
درادی م‌ن‌رب و ت‌رس‌زان‌ت‌سد و تسه وت ابوا
هدوب دبل‌مع [رگا و] تسه ریخ رد وت تیعموم هدوب ریخ ل‌مع [رگا]! ر‌ش و ریخ دنیوگی م‌ار نیا
ادرف، دنزی م‌دیای م‌دزد ادرف [اریز] تسین ریخ! هه، ی‌روایه تسه ه‌ل‌وپ‌لاا و تسه ر‌ش‌رد وت تیعموم
!دنزی م‌دیای م‌

ما یک وقتی یک جایی رفته بودیم با یکی دوتا از رفقا و دوستان، در موقع برگشت یکی از اینها
یک مبلغی پول از همین پول‌های ارز و اینها داشت. گفتند: که اگر این می‌خواهد برود [سوار هواپیما
شود] حالا [پول‌ها را] کجا بگذارد؟ چطور [پول‌ها را جابجا کند]؟ ممکن است از او بگیرند، ممکن

1. 3 ص، (قودصلا) ی‌لاملا.

است برای او ایراد ایجاد بشود. یکی در آنجا بود گفت: آقا، این را در چمدان بگذارید. وقتی که این چمدان می‌رود کسی نگاه نمی‌کند. مبلغ قابل توجهی هم بود. این را در چمدان گذاشته بود. وقتی به مقصد رسیدیم، دیدیم درب چمدان باز است! رنگش پرید! عجب! [چمدان] قفل هم داشت. قفل را باز کرده بودند، قشنگ آن درب زبری را [هم باز کرده بودند]. حالا لابد با این وسایل امروزی که قابل [رؤیت می‌کند داخل چمدان را] دیده بودند. درب [چمدان] باز [بود] و تمام [مبلغ] تا آن یک شاهی آخر را برداشته بودند. بقیه کاغذها را قشنگ سر جایش گذاشته بودند. آن چیزی که به درد ما می‌خورد برداشتیم، برای ما خیر است و برای شما خیر نبود، ما برداشتیم. آن کاغذها و این چیزهایی که برای ما خیر نیست و برای شما خیر است آنها را ما برای شما باقی گذاشتیم، خُب این هم از این. میتفرام می‌یوگی م قداصد ماما به!؟ ای درک راکه چه، ای دما و ای درک بسک ربارب و دی نفر و دی لااح ارچ سپ! بوخ و گنشقه! ارگید امر فب بؤ!؟ دمارد دب مراختسا ارچ سپ میدرک تراجت م هر دق نیا!؟ دمارد دب مراختسا

ی‌یاهزیچ نأ «دشاب ناسنا اب هک تسا نأ رُشد، دشاب ناسنا اب هک تسا نأ ریخ»: دندومرف ربمغیبه چه هک میشاب نیا رکف به دیاب سپ. تسین مهرشد، تسین ریخ ناسنا ی‌اربد نأ، تسین ناسنا به طوبرم هک ی‌اهرشد و اهریخ نید میوشبل نأقت توافقت!؟ میدنسنید دوخ ی‌اربد ار ی‌زیچ به چه و میدنسنید دوخ ی‌اربد ار ی‌زیچ قرف! ای عقاو ریخ نید و ی‌رابتعا ی‌اهریخ نید میشاب ل نأقت زایتما! ای قیقده ی‌اهرشد و اهریخ نید و ی‌فرء میشاب گنرز، می‌رادنگ.

لوصا - دشابی ی‌یلاقعل امتحا، لامتحا رگا - در اوم نیا ی‌اربت اعوضوم نیا ی‌اربت سا هدمآ عراشد رد مه ل صا ی‌ارجا. در اذل و صا به زاینه لاصا، هذ، دشابی ی‌یلاقعل امتحا، لامتحا رگا. تسا مدرک ل عجد تا ساجذ هئئسم و ترا هاط هئئسم لثم در اوم ی‌ضعب رد لااح. در اذنی ی‌یاج لاصا ی‌نعید؛ در اذنی اهدیاف نأ ار تر کف! ای نادمی مذ، ای نادمی مذ مه ار عوضوم [رگا]! هذ: دیوگی م عراشد کذل اثما و مهیشد هئئسم ای و ترا هاط رد رکف ندر و ا. رواینه مهیشد رد ار تر کف، رواینه تساجذ و ترا هاط رد ار تر کف، رواینه در ادم زابت قیقده به و زغم به نیدیسر زا ار ناسنا تساجذ.

س اوسو زا زیهری و فیلاکت رد ی‌فرء دودد تیافت

ی‌سابل مسابل لله دمحا هک تسا هجوت م هئئسم نیا به ش نهد زامن رد و دناوخی م زامن هک ی‌صخش نأ به هک ی‌سک نأ! تسا سابل رب، تسین اذخ رذ و رکف نأ، م ناوخی م زامن سابل نیا اب و رهاط تسا نیدیسر زا درف نیا] دشاب ل لاد هک [دنک هداقتسا] ار ی‌زیچ به چه هک تسا روما زا هنوگنیا تیاعر ل ابند ناسنا [هکلب]! هذ، [دشابند] ل لاد و مارحل ابند به ناسنا هکنیا هذ [هتبل]. دنامی م زابت قیقده به و زغم به ی‌فاضل مآد و ی‌فاضل تقد، ی‌فاضل س اوسو، دنکت تیاعر ار ی‌فرء دودد [طقف] نأ لیصحت به تبسن دیاب رظن و رکف [و] دهدب ماجنا ار ش دوخ راک دیاب ناسنا [تسا] هدماینه عرش رد ی‌فاضل رطاخ هغدغد و دنکل امها مه رهاظ رظن زال احن ی‌عرد [و] دنکب فطعن م هئئسم تقیقده و باطم تقیقده رب ار ش دوخ.

ی‌یانتعالی بد و تعیرش رد تلوهس نایم توافقت

تبسن ناسنا ی‌تقو کب ی‌نعید! تیاعر مدعی انعم به هذ تسا یرگی لابالا ی‌انعم به اجنیا رد لامها نیا، تسا دوخی بد ما کحا نیا لاصا، می‌رادنی تساجذ و ترا هاط ام دیوگی م لاصا، تسا ی‌لابالا هئئسقه به! [در اذنی] هجوت هکنیا هذ، تسین مهم و ا ی‌اربد باطم به تبسن مامتها، هذ ی‌تقو کب. تسا یرگی لابالا نامه، دورب ل ابند امئاد، درانگب هسوسو، درانگب ار ش تقد، درانگب ار ش مهفی ی‌نعید مامتها. دراد هجوت [هکلب] ی‌م ناوراک. در ادم زابت دوصقم به نیدیسر زا ار و [ا هراک نیا]، دنکب قیقده نأ زا، دنکب قیقده نیا زا توف و ا زا همدقلا ی‌ذ و ددرگی م همدقم ل ابند به و هلیسو نیا ل ابند به و دنامی م باوخر د و ا دور. تشاذگ قرف دیاب باطم و د نیا نید و دوشمی.

ی‌انبد دنادمی م ناسنا هک ی‌دراوم رد. تسا در اوم نیا رد، نکل ل اؤس دنیوگی م هک ی‌دراوم نیاربانبد ترا هاط لثم! فقوت رب هذ تسا رذگ رب عرش ی‌انبد و تسا لی هست رب عرش ی‌انبد، تسا حماسه رب عرش

و تقدّرنا دیابن اسنا لئاسم نیا به تبسند؛ کذلک اثما و لام رد رطاخه غدغ لثم و تاساجل ثم و دشاب هتشد ار س اوسو

تاعوضوم ی خرید رد عراشه حماسه مدع

ی لئاسم رد، ن مؤم یوربا و ضرع رد، س و فز رد، ضار عا رد! هذل ئاسم زای ضعب به تبسند اما ی لئاسم رد، تسان مؤم ضرع، تسهن موم یوربا به طوبرم هکی لئاسم رد، تسهل او ما به طوبرم هکی لئاسم هنوگنیا رد، تسه تاید و صاصق به طوبرم هکی لئاسم رد، تسان اسنا قوقد به طوبرم هکی اپ تسان لطا به لامع نیا هکی دنادب تلامع به تبسند دیابن اسنا؛ دنادب دیابن اسنا و دنک ل اؤس دیابن اسنا!
؟! تسان حیحص

نسبت به اموری که مربوط به آبروی مؤمن است باید سؤال کند! یک چیزی که از یک شخصی می شنود، فوری که نباید ترتیب اثر بدهد و بگوید: فلانی یک همچین حرفی زده است! [با آنکه] هنوز احتمال ندارد [که این کار را انجام داده باشد] بگوید: فلانی یک همچین کاری کرده است و بعد هم بلند شود برود به بقیه بگوید؛ [بگوید:] آقا این [شخص] این کار را کرد، آبروی مؤمن را ببرد! این طور که نمی شود! آنچه را که مربوط به عرض مؤمن است، خیلی مسئله، مسئله مهمی است. خلاصه خدا از این قضایا نمی گذرد. اینجا حتماً باید سؤال کرد؛ حتماً باید به موضوع پی برد؛ حتماً باید آنقدر تحقیق کرد تا اینکه برای انسان یقین حاصل بشود که آیا این مطلب گفته شده است یا نگفته شده است؟! غرض از این قضیه چه بوده است؟! آیا آنچه را که او تشخیص می داده همان بوده [است؟!]. آیا نظر خلاف پشت این قضیه بوده است یا ممکن است نظر حسن باشد ولی تشخیص خلاف باشد؟! همین طوری آدم بیاید و روی یک مطلبی مانور بدهد و جولان بدهد بدون اینکه نسبت به او تحقیق کرده باشد [درست نیست]. اینها همه از آن چیزهایی است که از انسان سؤال می کنند! اینها را باید انسان سؤال کند تا کاملاً به موضوع پی ببرد.

نینموم به تبسند نظ نسد موزل

ار تردار براکا¹. **هئم کبلغی ام کینای ی تد هتسدا ی اء کینا رما عض**: دندومرف مرکا ربمغیب
نکل مد حیحص ل محمد به شیمه

هک مدوی نسدت هج کید رطاخه به، تسان مدوی تیاعر کید رطاخه به تسان مدرک هکی یراک نیا هک اروف، تسان هداد ماجنا یراک، هتفگی بلطم، مدرکی مادقا، مدزی فرد [رگا]. تسان هداد ماجنا ار راک نیا نتفگ [اقا یا نیا ساسا به مدعب و؟! دش هچ نیا سپ اقا یا، دمأ رد یروطنیا هک مه نیا! اقا یا وگند ار راک نیا مدرک دوخید! هن [وگند اروف]. بی نک هفاضا میضق به تدوخ مه اقا یا اتدصد یوربتدوخ [ماه اهراک نیا زا رگید هک مسرب وازا ییاسد کید! تسان مدرک لایخ، منکی م نلاف موری م نم! تسان مدرک هک میروامسام رگم، درواینش وچ دوز، دشنت حاران دوز، درک ربصد، درک لمأ دیاب، ناج اقا هن! دنکند نیا ناسنا ی لو دیایم شوچ ی تدم کید زا دعب دننزی م قرب به ار روامس؟! میروایب شوچ قرب به مینزب دشاب مارا، دنک رکف، دنک لمأ دناوتی م ناسنا؛ تسینر ووط

س فز رد ن ظعوسد اب هلباقم ی ارب ی ساسا راکهار

ار بلطم نیا لوا زا هک دشاب نیا دروایب رظن رد دراوم هنوگنیا رد دیابن اسنا هکی زیچ لوا ور کین نامسفن به میباید!؟! تسیچ مینکی م هکی یراکل لوا اروف دینش زیچ نیچمه کید ات! تسان هدینش تسان هدیسنر نشوگ به [و] مدوی بلطم نیچمه کید لاسا [میوگد] هکی تسان نیا تسد ور. مینزب تسد دنیوگی م ار نیا! دش مارا ام سفند. دش مارا ام سفند مینیبی م هعفد کید دش ادیب ام رد ی لاد نیچمه کید ات ن دز تسد ور

ی سکره هکی تسان زیچ نیرتمک رگید و هنیامع هار رگید نیا. دراد مه یرگید یاهار کید هتبلتا

¹ 362. ص 2، ج 2، یفاکلا.

دناوتی می سکره، ت سا دل ب

چنپ و ت سبب و مُذت عاس رد هک مینک ضر ف ن لآ ا رگید دوب ه دینشن؟ دوب ه دینشن ار نیا ل احب ات
میدوب س لجم ن لاف رد اقا: دیوگی می دی آ می رفد کید [میتسه] ه بنش چنپ؟ ه بنش چنپ ای ه بنش راهچ بش، ه قید
دز ی فرد ن یچمه کید امش ه ع جار ی نلاف

روامس ن یعی نیبی می معفد کید؟ مدرک ی راک ن یچمه کید م؟ دز [فرد] ن م ه ع جار [: مپیو گ رگا]
ه دشن هینا ت کید زونه نیا [ی لو] دیاید ش و ج ات دشکی م لوط ه قید چنپ [م ه] روامس! [میرو آ می شو ج]
! ن ک ربص اقا. دوشب رجفم دهاوخی م ناسنا معفد کید. میدرو آ شو ج
، ه دینشن لا اح ات ه ک ن م ب: دیوگی م، دونشی م ی زیچ ن یچمه کید ات، دنکی م ناسنا هک ی راک ل و ا
! ت سا هوبن ی ا ه ل ا س م ن یچمه کید دیاش! ه: دیوگی م! ت سا هوبن ی زیچ ن یچمه کید م نکی م ضر ف
! م دینشن ه دوخ ن م اقا [: دیو گ ب ص خشن آ رگا]
ت سا هوبن دیاش! ه: [دیوگی م ناسنا]

نیا رد دروخی م ام درد ه نیا. دروخی م ام درد ه نیا، [دوشی م] مار آ سفن ی نیبی م معفد کید
دهدی م دشر ار ناسنا، نیا. دربی م لایار ناسنا، نیا. دعب ی ا ه ل ه و رد و ه ل ه و

ن ارگید ملاک ه رابرد ق یقحت و ن ظ عوس ررض

ق یقحت دورب م ه ضر ف ر ب - دونشی م ار نیا هک ی تقو زا، دشاب ه تشاد ن ار ت ل ا د نیا ناسنا رگا اما
ه مراد [حیرص] افر - ت سا ه ن ا و خ ز ا م ن ت سا ه ن فر ش ا سیک ز ا دنکی م ق یقحت دراد هک ی تقو ات - [دنک]
، دیدیر خ چنر ب و لیک چنپ هک ه سیک کید لثم [اقید]! ش راک ی پ دوری م ا ه ز ا م ن م ا م ت [ی لو] - میوگی م امش
هک ه ن ا خ ه ب، دیتسین ه جوت م [امش ی لو] دنکی م خ ا ر و س کید ن ا ریز ز ا دی آ می ی کید، ه ن ا خ دیور ی م دیراد
ه ا گ ن! دش ک بس ه چ م ت س د [: دینوگی م]. ت سا ریس و د ن ل آ ا چیه هک و لیک چنپ نیا، ب ج ع دینیبی م دیسری م
ه چر و م دینیبی م، دینک ع م ج ا ر ا ه چ نر ب ب ق ع دیدرگی م ر ب! ی چیه، ت سین ی چیه [ه سیک ر د] دینیبی م دینکی م
! ی ر و ط ن ی ا م ه ن ی ا. ت سا هوبن ا ه ن ا ی زور. د ندر ب ن ا شیا ه ه ن ل ا ر د ا ر ا ه چ نر ب ه م ه ا ه

ز ا م ن، ت فر ن ا تیا ه ز ا م ن، دینک ق یقحت امش ات درذگی م هک ی یا ه ت ف ه کید و زور ه س و زور و د نیا
؟ دنامی م ه چ امش ی ا ر ب، دوری م ش ا م ه، ت فر ن ا ت ر ک ن، ت فر ن ا ت ن ا ض م ر م ا م ی ا ه ن ا ر ق، ت فر ن ا تیا ه ب ش
دینک عور ش دیا ب ه ر ا ب و د! ف ا ص د، دیدش ف ا ص د ل ا ا د! ر ف ص د

ا ب ه ر ا ب و د! دوری م ه م ه، مپرو آ می م ر د ه چر ه. میوشی م ف ا ص د ه ر ا ب و د، ر گید ر ب خ کید ا ب ه ر ا ب و د
ف ا ص د ل ا ا د ات [ا ر] ه م ه ا ق ا هک دیوگی می دی آ می ل پی ا ر ز ع ب ا ن ج م ه معفد کید میوشی م ف ا ص د ر گید ر ب خ کید
و شاپ ر گید ل ا ا د، دشی م ف ا ص د ه ر ا ب و د و دیدرکی م ر ا ک ا م ن ا د، دراد ن ه دیا ف ایند نیا ر د ن د نام ر گید! دیدرک
ش ت م ح ر ا د خ. دنک ف ا ص د ا ر ه م ه معفد کید دعب دشکب ت م ح ز ا م ن ا د ن ا س ن ا. راک دشن هک نیا! ف ر ط ن ا و ر ب
: ا ن ل ا و م ا ع ق ا و ت س ا ه د ر ک ه ز ج ع م، د ن ک

ل ا و ز ف و خ ز و د و س و ن ا ی ز و * * * ل ا ی خ ب و ک د گ ل ز ا زور ه م ه ن ا ج

ل ا ر ف س د ا ر ن ا م س ا ی و س ه ی ز * * * ر ف و ف ط ل ی ز، ش د نامی م ا ق ص د ی ز

ل د ر د ن مؤ م ض غ ب ش ر و ر پ ب ا ذ ع

ی م ن ا س ن ا [ت ف گ ا ر ن ی ا ا م ش ه ع ج ا ر ی ن ل ا ف ا ق ا [: دینوگی م ی تقو هک] ت سا نیا لایخ ب و ک د گ ل
ش ب س ک ر ب ی ا، ش ر ا ک ر ب ی ا، ش ل ی م ا ف ر ب ی ا، ش ا ه چ ب و ن ز ر ب ی ا، ش ر د ا م ر ب ی ا، ش ر د ر پ ر ب ی ا [: دیوگ
ی ه ج و چیه ن و د ب ا ر ن مؤ م کید ض غ ب ن ا س ن ا و ه تشاد ن ت ح ص د ی زیچ ن یچمه کید ل ا ص ا هکی ل ا ح ر د
ل ص ا د ایند نیا ر د ن ا س ن ا ی ا ر ب هک ت سا ی ت م ق ن نیر ت ل ا ب و ب ا ذ ع نیر ت ل ا ب نیا و د ن ا ر و ر پ ی م ل د ر د ا م ن ا د
دهدی م داپ ر ب ا ر ه م ه. دهدی م داپ ر ب ا ر ن ا س ن ا ی ا ه ا ی ا م ر س ا م ه و دوشی م

ا ب ن ا ت د و خ ه ب دینک ر ک ف دعب ت ع ا س کید تقو ن ا، دش ا د ی پ ی ل ا د ن یچمه کید ن ا س ن ا ی ا ر ب هک ی تقو

ل و ا ر ت ف ز، ی و ن ع م ی و ن ت م

قرف ردقچ ناتلاد؟! دیدرک قرف ردقچ دینیب دینک ناحتما؟! دیدرک توافد ردقچ دینیب لبقه ت عاس کی؟!
 ؟تسا مدرک ادیپ ریغت ردقچ ناتن انیمطا و تنوکس نآ؟! ؟تسا مدرک قرف ردقچ ناتشمار آ؟! ؟تسا مدرک
 یم نآرق، دیدناوخی م ظفاد رعش، دیدناوخی م زامد، دیدناوخی م رعش دیتسشنی م نآ ابه کی شمار آ نآ
 !؟ دیرادی لاد هچ دینیب دیناوخ دینک زاب ار نآرق نآ؟! [دش هچ] ناتشمار آ نآ. دیدناوخی م اعد، دیدناوخ
 یم روز بهتسا هتشد هگد [ار نانتابز] کی رانگنا؟ دنکی م راک نانتابز رگم!؟ دیناوخ دیناوتی م رگم
 ام یاری ش رشد [و] تفر تارثا همه. بتسا [بذاع] نامه نیا!؟ دش هچ! دیناوخ نآرق هیا کی دیناوخ
 رگید. بتسین لبقه ت عاس کی نآرق، نآرق نیا رگید؛ بتسا هتفرگ ار ام نابیرگ نآ لآ ایضه نیا رشد؛ دنام
 م رابود! دراد راک کتلغ یور دتقیب م کمک، م کمک م رابود ات لاد، [تسین] لبقه ت عاس کی رعش، رعش نیا
 ن کی ار شوگ نیا لوا زایا ناجاقا سپ! دیای م رگید ربخ کی

دای دنکل د دینیب هچ ره هک *** دایرفود ره لد و مدید تسد ز

1 دازآ ددرگ لد ات مدید رب منز *** دلاوفز ش شین ی رجد مزاسب

نیب طابترا کی هک لاد اقا: دیوگی م بتسا مدرک لد ار هلئسم روطنیا - تمحرلا هیلع - رهاط اباب
 دنیای م زورما. دش صلاخ دوشی م هک م مدرم نیا تسد ز!؟ درک دیاب هچ تسه نطاب و رهاظ نیا
 دهاوخی م نآقا و گب لوا زایا. دنیوگی م یزیچ کی مدآ یاری دنیای م ادره، دنیوگی م یزیچ کی مدآ یاری
 م هاوخی م نآقا زایا!؟ بتسا مدز فردن م عجار ی نلاف ی یوگی م هاوخی م نآقا [وگب]. ی یوگی
 [م هاوخی م ار] امش حلاص، بتسا هتفگ امش هچ عجار اقا [دنتفگ رگا]. م ونش

[بگو:] بنده این صلاح را نمی خواهم. آسمان به زمین می آید؟! حالا بنده این را نشنوم زلزله
 می شود؟! نه آقا! قشنگ ماه و خورشید و ستارگان همه بر چرخ دوار می گردند و هیچ طوری هم
 نمی شود! این وسط من بدبختم که پدرم در می آید. از اول نشنوم [بهتر است].

یوشی م ور و ریز ار چه معفدکی، تفگ هک لاد! تفگ ار نیا و درک تنطیش فرط نآ و دمآ لاد
 دیاب لاد [وگب]! تسین ی فردن پنجه کی لاصا هک [نک ضرره]. بتسا هتفگ نک ضرره!؟ ن م ناج
 دیرانگب، دینک ش لو لاصا [مکلب] رگید ت عاس کی هک م تصرف رس نآ. م نیب تصرف رس مورب مدوخ
 تفگ و دوبذ و دوبذ نایار بهلئسم ی تقو. درنگب مام کی، درنگب هتفه م درنگب هتفه ود، درنگب هتفه کی
 یم طوبرم ام هک بتسا مدوب ی اهلئسم نینجه کی ی تسار: دیوگی م دیورب عقوم نآ دش ی کی ش دوبذ و
 هک بتسا مز لا تقوا ی هاگب هک م هافت عوسع فر یاری م نآ؛ بتسا مدوب ی ایضه نینجه کی، دوش
 تسد هک مکنیا یاری نکل صور رگیدم هک م ملع برغ و قرش ی رادرب ار نفلت ی شوگ نآ نامه مکنیا
 !؟ دش تسرد! [تسا هتفگ هچ] یروایب

!؟ دسر بل مام هک صقن زایا دهاوخی م رگم!؟ دنک راک دهاوخی م مدآ رگم. دندوم فر روطنیا ناگرزب
 دراد هار یزیچ ره! تسین نیا؛ تسین نیا ش هار هک ن دیسر بل مام هک صقن زایا

تیدلها تاملک اب و یهلا یایلوا ملاک داحتا

مدز ربمغیب ار اهفرد نیا؛ دندز نیموصع ار اهفرد نیا دندز یایلوا هک ی یا هفرد نیمه
 هک، بتسا مدز نسد ماما مسقه ادخ هک، بتسا مدز نیمومار یما مسقه ادخ هک، مدز ربمغیب مسقه ادخ هک. بتسا
 دندر و اینرد هک ناشدوخ شیبب زایا، دناهدز ار اهفرد نیا همتأ مسقه ادخ
 دنکی م ار ام کولسر کف [ملاک نیا اب] ربمغیب. **هتسخا ی ذع کیخا زما عض**: دیامرفی م هک ربمغیب
 دنکی م ار ام هار رکف، دنکی م ار ام کولسر کف، ار ام ملاسا رهاظ رکف هک

دنادرگرب ار بلطم هک دوشن شور امش یاری لئاسم کی ادعب مکنیا ات **هنم ک بلغیا ام کیتای ی تح**
 دوش دایز دهاوش و نآرق ردقنآ ی نعی. بتسین تحصر بل مد یاج، اجنیا رگید، هک دیوگی [تقو نآ]
 ی نلاف هک ی فرد دیاش. هتفگ روطنیا و، بتسا هتفگ ی نلاف ابایغ هک دیسرید و صخش زایا امش دوخ و

زونه مهزاب، میدرک هبرجت ام هک همه نیا اقا رخا. بتسا هدید یزیچ کی. بتسا هدز هتشداد رظن بتسا هدز فرد میدیمهف [و] میدرک هبرجت هعقد رازهام ارگید دمهفی م، دنکی م هبرجت هعقد کی مدآ! میدشند تسرد! دشن هک نیا. میتسه نامهم کی و رازه هعقد زاب، بتسا هدمآ رد یضوع

خُب یک تغییری احساس کنیم؛ هزار و یکمی را اقلأ یک جور دیگر حمل کنیم؛ یک خُرده یک محمل احتمالی برای آن بگذارید. دیگر به آن حرف اول [عمل نکنیم]. بعد چهل سال، پنجاه سال پس با ده سالگی مان چه فرقی کرده ایم؟! با بیست سالگی مان چه فرقی کرده ایم؟! یعنی فقط سنمان گذشت؟!

هدنب دوخ یارب! غارچ نیا لثم [دشاب روآن یقی [هک] دیاید امش یارب یلناسم [ی نعیا] **کیتای یّ تد**عضاوم رب لم اعطه هک مدینش ار ی بلاطم اصخش مدوخ، بتسا هدش هبرجت هدنب دوخ یارب، بتسا حضاو دنتفگ ام هب هچ مدید. تشگر ب مرظن هجرد داتشه و دص مدینش حیضوت فرط زا هک ی تقو دعب مدرک عوس دوخ یارب!؟ بتسا مدرکی تشادرب هچ وا [ی لو]، بتسا هتشداد یرظن هچ نیا! [بتسا مدوب] هتفگ هچ نیا و رگید بتسا روطنیمه اعبط مه نامهمه یارب. بتسا هدش ادیب هدنب

لِإِمْحَم رِيحِلَا فِي أَهْلِ دَجْتِ تَنَا وَ تَمْدَامَ عَوسَ كَيْخَا نَم تَجْرَخَ تَمَلِكَب نَنْظَتَ لَا وَ

ی تد ی ناوتی م هک ی مادام ات ربم بتسا هدش رداص تدرار ب ز ا هک ی یاهملک هب دب نامگ تقوچیه ادیب و یارب ی ناوتی م ی لمحم کی و ی بایهملک نیا یارب ی ناوتی م ار ی هار کی هکنیا ات **لایبس هل ن عجت** ی نکب.

این کار را انجام نده [تاز مانی که یک محمل می توانی پیدا کنی].

اهتواضق رد توافقت تدع

هک ی یاهتواضق نآ رد دنک هسیاقم ار نیا دناوتی م ناسنا! بتسا بیجع ی لیخ، بتسا بیجع ی لیخ هک ی دارفا نید و دنقیفر [مه اب] و دنتسه و ا هب بستنم هک ی دارفا نید دیای می شیب و یارب تاقوا ی هاگ ی فرد کی رگا. دنکی م قرف اهنبیا هب تبسنش تواضق تیفیک دینیبی م؛ دنتسین قیفر و دنتسین و ا هب بستنم نینچمه کی سکن لاف اقا: دیوگی م ناسنا هب دیای م [ی رگید] نآ، دشابش قیفر صخش نیا ی لو دنزب نیا. دینکی م هبجوت ی روج کی [و] دیدرگی م لمحمل لابند امش بتسا قیفر [هدنیوگ] نوچ؛ دز ی فرد!؟ تسینر و ط

هدز ار فرد نیمه، بتسا هدز ار فرد نیمه [مه وا]، دشابن ناسنا ی اقفر زا ی سک کی رگا اما اقا دینیب [دیوگی م و] دینکی م لم مد عوس لم محم نامهم رب هکلب، دینکی م ادیب لمحم اهنت هذ امش [! بتسا]!؟ بتسا هتفگ هچ ام هب عجار ی نلاف

خُب اینکه یک حرف بود. منتهی دو نفر [این حرف را] زدند، یکی رفیقان بود [و] یکی رفیق نبود؛ ولی یک حرف بود، یک واو هم کم و زیاد نداشت! این [رفتار] برای چیست؟! این برای همین است دیگر! این به خاطر این است که ما نمی آیم مسائل را بر طبق آنچه که عالم واقع [است عمل کنیم]. چه تکویناً چه تشریحاً، تکویناً بین خود و بین خدا و تشریحاً هم در مقام تربیت، در مقام تربیت آنچه [را] که به ما گفتند عمل کن ما نمی آیم آن طور عمل کنیم. [در ظاهر] می گوییم: بله، بله، چشم، چشم، ولی [زمانی که] آن طور می شود داغ می کنیم، جوش می آوریم، فلان می کنیم [و می گوییم: این طور گفتند! آن طوری گفتند. درحالی که در مقام تربیت هم همین است دیگر!]

، ی بایهملک نیا یارب ی تقو ات **لایبس کاد دجت ی تد** هک ی مادام ات: دیامرفی م ترضد لد! دیدرگی م رب ام دوخ هبش لوا رشد، ن در دب نامگ نیا!؟ ی ربی م دب نامگ ار چ ی نکمی م ادیب ی لمحم کی زمان نامز امز رگید [هبجینت رد و] دروای م دوجو هب بوشا، دنادرگی م رب ار ام سفز، دنادرگی م رب ار ام کی طقف نامرکز، بتسا عوکر و ن دش مذ کی طقف نامبش زمان. بتسا نابز **هقلفا** کی طقف نامنآرق، تسیند، بتسا هدشنل معن نوچ!؟ ارچ! هچیه! تسیند مه ی ربخ هچیه درذگی م مه لاسد هد! بتداع نیمه. بتسا تداع! بتسا هدشنل مع

هبقارم ی نعی کولس

اقاً تسین رکذ طقف کولس: دندومرف هک مدینش ناگرزب زا راب رازھ زا شیب و متفگ راب رازھ [دارفال باقر رد راتفر عون] نیا «هبقارم ی نعی کولس بتسین نآرق کولس، تسین بشزامذ کولس! نجا دنکی متیبتت. دنکی متیبتت ار هبقارم دیایم کاندل اثما و نآرق و درو و بشزامذ و رکذ بتسا هبقارم آن کسی که ذکر می گوید و افتخار می کند که اهل ذکر است و اهل نماز و امثال ذلک، وقتی یک خبر از یک جایی می شنود، بدون آنکه صاحب آن خبر را ببیند، قبل از اینکه با او ملاقات کند، بلند می شود می رود این طرف و آن طرف [مطلب را نقل می کند]. اولاً خودش مثل سماور به جای صد درجه، هفتصد درجه جوش می آورد و بعد هم بلند می شود این طرف و آن طرف می رود نقل می کند [که]: فلانی پشت سر من این را گفت، فلانی پشت سر من این را گفته، فلانی آمد علیه من در آن مجلس این مطلب را گفت، بعد وقتی که یک دفعه معلوم می شود که اصلاً یک همچنین چیزی دروغ محض و کذب محض بوده است، خُب حالا بنشین هی ذکر بگو، [به جای] چهارصد دفعه یونسیه چهار هزار دفعه بگو، چهل هزار دفعه بگو، چهارصد هزار دفعه بگو، لا اله الا الله هزار تا را یک میلیون در روز بگو! چه شد؟! هیچ! لذا می بینیم هیچ فایده ای ندارد. کسی که زحمت یک تلفن به خودش نمی دهد و بدون اینکه اطلاع [دقیق داشته باشد حرف می زند، ذکر گفتنش فایده ای ندارد]. پس این دستورات برای کیست؟! این دستورات واقعاً برای کیست؟

رکذ ترنکذ زا رتمهم کلاس مهف عاقترا

بتفگ - شیب لاس دنچ - درک حرطم ار اهلأسم کی و دمآ رفن کی میدوبی سلجم کی رد معقد کی بوذی لیخ نانشادابع - [دندوبی صاخ طیارش کی] رد و صاخ و تیعضو کی رد هک - دارفال لهدمحلأ. دنرکذ لها لیخ، دنکی متبقارم لیخ، بتسا هدش بوذی لیخ ناشرکذ، بتسا هدش هفاضا ردقچ ناشمهف [دندومرفی ناشیا]، دنک ت محرار نامردپ ادخ: متفگ واه مدرک ورنم؟! بتسا هدش هفاضا ردقچ ناشمهف اهنیا: متفگ، دش زمرق و دیرپش گنر متفگ ار نیا ات «! بتسا هدش ش شد امش یارب، دیراذگی متعاس ش شد راوند کی [و] دینک زاب ار طبض امش! [تسین مهف] رکذ یرطاب و بتسا متخوسنو و بتسا هدش غادش روتومی تقو ات؛ دوشی مذ متسخ مه چیه، دیوگی م رکذ تعاس نیا مهم هکلب. دیایم نوربید رکذ یادص نآ یوگدنبل زا و دخرچی مه راوند نیا بتسا رارقرب قرب و طابتر! بتسا هدش موخذ هب ایاضق رد واملعلا سکع! بتسا هدش دایز ردقچ شمهف [مینیب هک بتسا! بتسا هدشروطچ ت ایعامتجا و عامتجا اب و

هب حبیبست کی، دیوگی م رکذ مادم ناتیارب حبص ات منیشنی م نلا زا مه مدنب! دیوگی م دایز رکذ دنیوگی م ار نیا بتقیقد و زغم نتخادنا رانک و تسوپن تفرگ و ن تفریند دنیوگی م ار نیا! دیهدب نم نآرق هشیمه هک دندرکی م نازیوا ار نآرق مکنیا زا رتلااب [ندوب رکذ لها]! دندوب نیمه جراوخ می دنتفری م هار [هکروط] نیمه! دندناوخی م نآرق غلا ی لااب [و] دنتسشن [م] غلا ی لااب! دشاب اهنأ اب نایعیش [و] هفوک فارطا هب دندرکی م هلمد [اه] نیمه، اهن نیمه تقو نآ.... میحرلأ ن محرلأ الله مسب: دنتفگ نیمه! دندروایم نوربید ار نینج و دندیردی م مکش ار هلماد نز و دندیری م رسد ار نینمؤماریم! اهن نیمه! دوب ناشندرگ هب مه نآرق! جراوخ ی قرف هچ دنتشک ار نیسد ماما ههام ش شد هچب و نیسد ماما گنج هب دندما هک ی پاهنأ اب امش بخذ! دیتسه ی کی هک ناتمه! دیدرک

؟ تسین ایی تسه ی لع تبحم وت: [دندرکی م ل اؤسد دارفال زا جراوخ]

متسه هلب: [دنتفگی م مدرم ی تقو]

[خوارج می گفتند:] پس کافری! هم خودت کافری، هم نجسی، هم آن جنینی هم که [داری]،

سرش را ببریم، شکمش را [پاره کنیم].

غارسد تفری من نینمؤلاریمَا هک دندرکی من ار اهراک نیا رگا! دندرکی م ار اهراک نیا ناندوخ! [دیتفر هک] مَنهَج هب، دیتفر لاج بَد. دندزی م ترارش هب تسد دنراد اهنیا دید [ترضد]. اهنأ ارچ بَد، مَنیبب ار ناتفايقَ لاصا مه اوخی من، ناتراک ی پیورب! [دیدرک ادج هک] مَنهَج هب، دیدرک ادج ار رگید ناتیاهراک نیا!؟ دینکی م عارق هب ملامد ارچ!؟ دیشکی م مدأ ارچ!؟ دینزی م ترارش هب تسد دیراد، رگید مذبذنتفگ ترضد هک [دند] درک ار اهراک نیا!؟ دیریگی م ار ناوراک و هار ی ولج ارچ!؟ تسیچ دندرک ناشع مق و علق ار اهنأ و دندما. دوشب داسف عفد دیاب و دنتسه دسغم اهنیا رگید

، مینک شوخ اهزیچ نیا هب ار ناملد ی ه و مینک دجهت مینیشنب مادم، مپیوگبر کذ مینیشنب مادم لاج امشد. دشخبی م لاج تسا مدرک اَنب و رامعم و راک چگ هک ی لمع نأ رب و دیای م رکز. درادن هدیاف نیا! هذ هدیاف دینیبی م دینک گنر هچ ره، دراد مذ راوید نیا هک دینادبر رگا، دینک گنر ار راوید نیا مکنیا زالبق ار مذ [و] دینک دیاب ی نوگریق؛ دوشب تسرد نطاب نیا دیابل و؛ دوشب متفرگ راوید مذ دیاب ل و. درادن ی نیا تقو نأ. دینک گنر و دیوشب لوغشم تقو نأ، دیدش هک نئمطم [و] دش کشخ ی تقو؛ دیریگب دیاب رگا اما. دنکی م [ادیب] توافت رهاظ رظن ز و دوشی م ابیز، دنکی م ادیب ل مامج، دنکی م ادیب لاج قاطا مینک گنر ادرفس پ م رابود؛ دنکی م متسوپ م رابود ادر ف، مینک گنر مپیاید امئاد ام، دیدرکذ تسرد ار نطاب! [دنکی م] متسوپ زاب

قضیة ذکر هم همین است. هرچه شب کار می کنیم، نماز می خوانیم، ذکر می گوئیم، صبح تمام آنها صاف می شود [مثل] غلطک - اینها که آسفالت می کنند - همه را صاف می کند می رود. دوباره شب بلند می شویم ذکر می گوئیم، سجده می گذاریم، بیداری شب تحمل می کنیم [ولی] دوباره روز در ارتباط با این و آن، همان تشویش و همان خاطرات و همان [مسائل]، صاف دوباره غلطک را صدا می کنیم بیا آقا، صاف می کند همه را می رود. دوباره پس فردا شب و پس فردا شب و همین طور مدام می آید جلو می رود. ماه رمضان تمام می شود، صاف، ما هم صافیم، بر به بر برابر شدیم، نه بالا رفت [نه پایین آمده] - حالا به پایین آن کار نداریم - بالأخره برابریم و گذشته [و تمام شده است].

تاحتوفن اسنا ی اریو دنتسنادی م یرگید زیچ ار کولس هار نآگرزب! [تسینتسرد نیا] هذ ی لو زاب. دوب دراوم نیا رد تاحتوف. دوب دراوم نیا رد ناسنا ی ارب تافاشکنا. دندیدی م دراوم نیا رد ار شدوخ بلق و دیابین ناسنا هک ی دراوم رد. دوب دراوم نیا رد سدق ملاء هب سفن هچیردل اصتا و بلق ن دش ل صون تفگ رکز اب [اریز] دیوگبر کذ دینیشنب مکنیا هذ. دنک فصتم ی بوبر ملاء تاکلم و تافصنأ هب ار لصا!؟ تسیچ لصا [ی لو] دوخ ی اج هب اهنیا مَمه، دوخ ی اج هب نأرق، دوخ ی اج هب رکز. دوشی من دنتفگ اهنأ هک تسای زیچ نیا. تسای بقارم

مهم روما رد ق یقحت موزل

هک تسای روما هب طوبرم هک تسای یاهزیچ نیا رد هذ، دینکذل اوئسد دنیوگی م هک نیا، ن یاربانب ل اوئسد ناسنا زا دنیای م تمايق زور رد. درکذل اوئسد دیاب روما نیا رد، دراد مامتها روما نأ یور عراش!؟ ی درکذل لمع ارچ، **ا تَمَلَعَتْ اَلاَهَ هَلْ لَاقِي وَ مَدَعَا مَدَانَا لَوْ قِي وَ هِ وَ تَلَمَعَتْ اَلاَهَ**: دنکی م

منادی من م: ت فگ

!؟ ی دیسرپذ ارچ. دشن [هک] منادی من، منادی من نیمه!؟ ی دیسرپذ ارچ: دنتفگ

ی من و ن هذ هب لاصا، دنکل اوئسد هلئسم نلاف هب عجار هک دسری من ناسنا ن هذ هب لاصا ی تقو کی ییضق نیا م کد دیوگی م [دوخ اب صخش]، هذ ی تقو کی. درادن ی راک ادخ ار نیا، دیای من هک دیای من! دیا

¹ اب، 1، ح، 285، ص، 7، ج، راوئلاأ راجب؛ 10، ح، 9، ص، ی سوط خیش، ی لاملأ؛ 6، ح، 227، ص، دیفم خیش، ی لاملأ؛ فلاتخا یردق

ألهف: «هل لاق! یعنی لاق نإف»؟ تملع له: «تمایقلا موب دبعلا لاقی مدأ ن م، هعلا بلا هعجلا هلأف» (ی لماعت ملوق ریست ی فو «هل معنی تدم تملعت له»: هل لاق! لا: لاق نإ و «؟ تملع

ی م مه اذخ، بخر ایسب... و ا رطاخ هب، میتفرگ رظن رد ار تلصم نیا، ن آ رطاخ هب، میتفگ ار غورد رد دیایب و [منهج رد] تمز ادنای م ن م لاد بخ [دوب] و ا رطاخ هب، یدرکن هک ن م رطاخ هب: دیوگ روطچ]. دیشاب مه ا ب مه اجنیا، دیدوب مه ا ب ایند ن آ، گنشق، اج کیم مز ادنای م مه ا ب ار ن انتفجر ه! تدر وایب ی ا ر ب ام. تسین ب بوخ، دنک ادجر هوش و نز نید دیای م ن هک اذخ. تسا نیمه تلادع ی اضتقم؟! [تسا دیایب رد ن اتزلو و زلج نیچمه [مهرانک] گنشق ن تمیز ادنای م مه ا ب اجنیا، دیدوب مه ا ب ایند ن آ! میدمآ ل صو عمج اجنآ ن امساود شاک ی ا [دیوگیم]. لااب دورب ن اتذ، لله ا ب تج ی ف ت ط ر ف ام ی ا ع ن ت ر س ح ی دایرف و شاک ی ا؛ میتفرگی م ن رظن رد ار حلصم نیا شاک ی ا؛ میدادی م ن شوگ نیا و نیا فرح هب شاک ی ا؛ دوب! دزی مدل وگ ار ام رهاوظ نیا شاک ی ا؛ میدوب مه ن امزور ما رکف هب

ی ا! ی او ی ا! شاک ی ا! ی نعی اترسد ای! دراد دوجو اترسد ای اترسد ای نیا، شاک ی ا! شاک ی ا! نیا رگید هک ادر ف!؟ ادر ف ارچ، میشاب اترسد ای نیا دایب ن لا! ن م زیزع ب خ. تسا ع قوم ن آ اهنیا! س و سفا!؟ دشاب هجوتی ب ن اسنا ردقنیا دیاب ارچ ب خ! درادن ی ا هدیاف

هب عجار نیا، دنکل اوس ن اسنا تسین م ز لا: دنیوگی م هک نیا سپ!؟ یریگب دای ی تفر ن ارچ **مَلْعَنَةُ اَلْاَه** [رگا] [تسا] هتشانگد اجنآ رد ار ل اوس ی انب عراش هک تسای در اوم ن آ هب عجار. تسین ل ناسم نیا ل م ع ز ا محسف رد ام یدرکن ادیب علاطا [رگا و] ی نکل م ع علاطا ی اضتقم هب دیاب یدرک ادیب علاطا. میئوگب ار نیا دیاب اجنیا رد، میتسه ه لئسم ن آ هب تبسن

ن وچ، [مینکن زواجت] هت عاس ز ا رگید میشاب هت شاد ق ی فو ت رگا الله عاشن! مینشانگ انب رگید ب خ ا قفر اب هچرگ! رگید دریگب رظن رد دیاب مه ا ب بناوج ه م ن اسنا ل ا د ل ک ی ل ع و دش رید ی لیخ بشید ت ایضتقم هب ن تخادرپ و ع قوم هب ت حار تسا رگید و ناضمر مام ی اهیشد رگید ب خ اما میراد ی سنأ ل فحم اهیشد رد نیا ز ا شیب رگید هک دنکی م عاضتقا مه اهنیا و یرادیب و ن آ ر ق ت ن ا ر ق ز ا و راکذا ز ا مام نیا دوشن ملاک ه ل ا ط ا

دمحم ل آ و دمحم ی ل ع ل صد مه ل لا